

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Prawna

2009/2142(INI)

3.3.2010

PROJEKT SPRAWOZDANIA

w sprawie lepszego stanowienia prawa - 15. sprawozdanie roczne Komisji Europejskiej zgodnie z art. 9 Protokołu w sprawie stosowania zasady pomocniczości i proporcjonalności (2009/2142(INI))

Komisja Prawna

Sprawozdawca: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg

PR_INI

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
UZASADNIENIE	11

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie lepszego stanowienia prawa - 15. sprawozdanie roczne Komisji Europejskiej zgodnie z art. 9 Protokołu w sprawie stosowania zasady pomocniczości i proporcjonalności (2009/2142(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne w sprawie lepszego stanowienia prawa¹,
- uwzględniając Międzyinstytucjonalne wspólne podejście do oceny skutków z listopada 2005 r.,
- uwzględniając rezolucję z dnia 9 lutego 2010 r. w sprawie Porozumienia ramowego dotyczącego stosunków pomiędzy Parlamentem i Komisją²,
- uwzględniając rezolucję z dnia 21 października 2008 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa 2006 r.: stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności - 14. sprawozdanie roczne³,
- uwzględniając rezolucje w sprawie 24 oraz 25 rocznego sprawozdania Komisji z kontroli stosowania prawa wspólnotowego⁴;
- uwzględniając sprawozdanie Komisji zatytułowane „Lepsze stanowienie prawa 2007” na mocy art. 9 Protokołu w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności (15. sprawozdanie) (COM(2008)0586),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji zatytułowane „Lepsze stanowienie prawa 2008” na mocy art. 9 Protokołu w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności (16. sprawozdanie) (COM(2009)0504),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Trzeci strategiczny przegląd procesu lepszego stanowienia prawa w Unii Europejskiej” (COM(2009)0015),
- uwzględniając dokument roboczy Komisji zatytułowany „Zmniejszenie obciążeń administracyjnych w Unii Europejskiej - Sprawozdanie z postępów za rok 2008 i perspektywy na rok 2009” (COM(2009)0016),
- uwzględniając dokument roboczy Komisji zatytułowany „Trzecie sprawozdanie z realizacji strategii uproszczenia otoczenia regulacyjnego” (COM(2009)0017),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Program działań na rzecz zmniejszenia obciążeń administracyjnych w UE. Sektorowe plany zmniejszenia obciążeń i działania w

¹ Dz.U. C 321, 31.12.2003, s. 1.

² P7_TA-PROV(2010)0009

³ P6_TA(2008)0493

⁴ P6_TA(2008)0494 i P6_TA-PROV(2009)0335

2009” (COM(2009)0544),

- uwzględniając wewnętrzne wytyczne Komisji Europejskiej odnośnie przeprowadzania oceny skutków (SEC(2009)0092),
 - uwzględniając Sprawozdanie za 2008 r. Rady ds. Ocen Skutków (SEC(2009)0055),
 - uwzględniając Sprawozdanie za 2009 r. Rady ds. Ocen Skutków (SEC(2010)1728),
 - uwzględniając sprawozdanie Grupy wysokiego szczebla niezależnych partnerów ds. obciążeń administracyjnych z dnia 17 września 2009 r.,
 - uwzględniając konkluzje Rady ds. Konkurencyjności z dnia 4 grudnia 2009 r.,
 - uwzględniając Sprawozdanie Końcowe Grupy Roboczej ds. Reformy Parlamentarnej 2007-2009,
 - uwzględniając dokument roboczy Konferencji Przewodniczących Komisji "Ocena skutków: doświadczenie Parlamentu Europejskiego",
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej oraz opinię Komisji Spraw Konstytucyjnych (A7-0000/2010),
- A. mając na uwadze, że poprawne stosowanie zasad pomocniczości i proporcjonalności jest niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania Unii Europejskiej oraz właściwego dopasowania działalności jej instytucji do oczekiwań jej obywateli, przedsiębiorców działających na Jednolitym Rynku oraz administracji krajowych i lokalnych,
- B. mając na uwadze, że lepsze stanowienie prawa (ang. better law-making) stało się niezbędnym warunkiem sprawnego funkcjonowania Unii Europejskiej mogącym przyczynić się w istotny sposób do wyjścia z kryzysu gospodarczego oraz osiągnięcia wzrostu gospodarczego,
- C. mając na uwadze, że problematykę lepszego stanowienia prawa należy rozpatrywać nie tylko w kontekście programu Komisji dotyczącego poprawy otoczenia regulacyjnego (ang. better regulation) ale też w szerszym ujęciu, związanym z wejściem w życie Traktatu z Lizbony,
- D. mając na uwadze, że Traktat z Lizbony przewiduje formalne włączenie parlamentów krajowych w kontrolę stosowania zasady pomocniczości,
- E. mając na uwadze, że lepsze stanowienie prawa było priorytetowym zagadnieniem dla poprzedniej Komisji i że powinno być również podstawowym zadaniem dla jej nowego składu,
- F. mając na uwadze, że poprawa otoczenia regulacyjnego w Unii obejmuje szereg elementów, takich jak np. przeprowadzanie oceny skutków, zmniejszenie obciążeń administracyjnych oraz upraszczanie i ujednocnianie istniejącego prawodawstwa,

- G. mając na uwadze fundamentalne znaczenie jakie w przygotowywaniu projektów aktów prawnych (włącznie z oceną ich skutków) mają konsultacje ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, a szczególnie z partnerami społecznymi,
- H. mając na uwadze prowadzony od 2005 r. program zmniejszania obciążeń administracyjnych wynikających z prawodawstwa Unii Europejskiej, którego celem jest ograniczenie ich o 25% do 2012 r.,
- I. mając na uwadze, że jedną z kluczowych części tego programu jest referencyjny pomiar kosztów administracyjnych oparty o tzw. standardowy model kosztów,
- J. mając na uwadze, że służące uproszczeniu i ujednoczeniu obowiązującego prawa techniki przekształcenia i kodyfikacji umożliwiają większą czytelność dokonywanych zmian i jego spójność,
- K. mając na uwadze istotne znaczenie jakie ma dla dyrektyw Unii Europejskiej poprawne i terminowe ich wdrożenie przez państwa członkowskie, jak też występujące wciąż ‘połączenie’ prawa, które należy rozumieć jako wprowadzanie obciążeń wykraczających poza wymogi prawa europejskiego,
- L. mając na uwadze, że Traktat z Lizbony zastąpił system środków wykonawczych (komitologie) nowym podziałem na środki delegowane i środki wdrażające,
- M. mając na uwadze wprowadzoną Traktatem z Lizbony europejską inicjatywę obywatelską, która jest nowym instrumentem pozwalającym obywatelom wpływać na tworzone w Unii Europejskiej prawo,

Uwagi zasadnicze

1. zdecydowanie popiera proces poprawy otoczenia regulacyjnego mający na celu zwiększenie przejrzystości, skuteczności oraz spójności prawa Unii Europejskiej; podkreśla kluczową rolę Komisji, jako instytucji posiadającej inicjatywę ustawodawczą, w przygotowywaniu wysokiej jakości wniosków; zobowiązuje się dokładać wszelkich starań aby sprawnie rozpatrywać te wnioski zgodnie z właściwą procedurą legislacyjną; podkreśla również znaczenie współpracy z państwami członkowskimi w celu zapewnienia poprawnego wdrożenia tego prawa;
2. odnotowuje zaangażowanie Komisji w powyższy proces wyrażone w szeregu dokumentów, w szczególności w Trzecim strategicznym przeglądzie procesu lepszego stanowienia prawa w Unii Europejskiej, oraz jej bieżących działaniach; zauważa jednocześnie, że program pozostaje nieznanym szerszemu gronu odbiorców i apeluje do Komisji o bardziej czytelne promowanie go;
3. zgadza się z zawartymi w punktach 3 i 15 konkluzji Rady z 4 grudnia 2009 r. sformułowaniami dotyczącymi wspólnej odpowiedzialności za poprawę otoczenia regulacyjnego oraz wzmocnienia tej odpowiedzialności u wszystkich zaangażowanych w ten proces instytucji i osób;
4. odnotowuje udział Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w dyskusji

na temat poprawy otoczenia regulacyjnego i zmniejszania obciążeń administracyjnych oraz liczy na owocną współpracę w tej dziedzinie;

5. uważa, że polepszenie współpracy międzyinstytucjonalnej w tej rozległej materii wymaga rewizji Porozumienia w sprawie lepszego stanowienia prawa z 2003 r.; zwraca uwagę na właściwe dla tej kwestii punkty rezolucji z dnia 9 lutego 2010 r. w sprawie Porozumienia ramowego dotyczącego stosunków pomiędzy Parlamentem i Komisją;
6. podkreśla, że proces upraszczania prawa nie może prowadzić do obniżenia standardów zawartych w obecnym dorobku prawnym, dlatego koniecznym jego składnikiem muszą być konsultacje ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, w tym z partnerami społecznymi;
7. z zadowoleniem przyjmuje ściślejsze włączenie parlamentów krajowych w proces tworzenia prawa europejskiego, a szczególnie w proces kontroli zgodności propozycji legislacyjnych z zasadą pomocniczości; podkreśla konieczność przestrzegania przez parlamenty krajowe ośmiotygodniowego terminu na dostarczenie swoich opinii; zwraca uwagę na stosunkowo małą liczbę otrzymywanych dotychczas opinii parlamentów krajowych, spośród których tylko 7 zajmowało stanowisko w latach 2007 i 2008 częściej niż 10 razy rocznie;
8. z zadowoleniem przyjmuje działania Komisji mające na celu zapewnienie sprawnej wymiany informacji z parlamentami krajowymi oraz informowanie o niej Parlamentu i Rady; zachęca ponadto parlamenty krajowe do wyraźnego rozróżniania opinii dotyczących zasady pomocniczości od opinii co do meritum propozycji Komisji;

Ocena skutków

9. podkreśla zasadniczą odpowiedzialność Komisji za przeprowadzanie oceny skutków; jednocześnie zobowiązuje się kontynuować działania w zakresie dokonywania ocen skutków swoich istotnych poprawek wprowadzonych do propozycji Komisji;
10. uznaje, w świetle dotychczasowych doświadczeń, potrzebę rewizji Międzyinstytucjonalnego wspólnego podejścia do oceny skutków; zwraca uwagę na konkluzje dokumentu roboczego Konferencji Przewodniczących Komisji w tym zakresie;
11. przypomina jednocześnie Komisji, że wszelkie nowe wnioski powinny być oceniane biorąc pod uwagę pełny zakres ich skutków, zgodnie z zasadą zintegrowanego podejścia, która nakazuje jednoczesną analizę efektów gospodarczych, społecznych i dla środowiska naturalnego;
12. szczególnie podkreśla konieczność właściwego badania społecznych skutków propozycji legislacyjnych, m.in. ich wpływu na europejski rynek pracy oraz standard życia społeczeństwa;
13. sugeruje aby Komisja przeprowadzała oceny skutków dla wszystkich propozycji redukujących obciążenia administracyjne, co umożliwi zbadanie ewentualnych skutków ubocznych tych propozycji;

14. przypomina, że dla obiektywnej oceny skutków Komisja musi systematycznie przeprowadzać konsultacje ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, w tym małymi i średnimi przedsiębiorstwami; zauważa konieczność lepszego informowania ich o możliwości wzięcia udziału w konsultacjach i apeluje o wydłużenie 8-tygodniowego terminu trwania konsultacji; apeluje, aby Komisja przygotowywała i publikowała czytelną listę planowanych na kolejny rok ocen skutków w celu umożliwienia zainteresowanym stronom właściwe przygotowanie się do nich;
15. podkreśla, że jakość ocen skutków powinna podlegać stałej kontroli; z zadowoleniem przyjmuje opinię Rady ds. Ocen Skutków o ogólnej poprawie ich jakości; odnotowuje, że Rada stosuje zaostrzone kryteria oceny; jednocześnie zauważa, że wysoki odsetek ocen skutków (ponad 30%), które są początkowo odrzucane przez Radę, świadczy o konieczności dalszej poprawy ich jakości przez odpowiednie służby Komisji; apeluje ponadto o zwiększenie zasobów ludzkich, jakimi dysponuje owa Rada;
16. z zadowoleniem przyjmuje opracowanie przez Komisję nowych wytycznych odnośnie przeprowadzania ocen skutków, a szczególnie włączenia do nich zestawu pytań związanych z zasadą pomocniczości i proporcjonalności; liczy, że nowe wytyczne znacząco przyczynią się do usprawnienia procesu przeprowadzania oceny skutków i co za tym idzie – do lepszej jakości proponowanego prawa;
17. apeluje do Komisji o sprecyzowanie agendy 'smart regulation' nakreślonej w wytycznych politycznych przewodniczącego Barroso, w szczególności w odniesieniu do wzmocnienia wysiłku w zakresie oceny ex-post;
18. apeluje do Komisji o systematyczne przeprowadzanie oceny ex-post uchwalonego prawa, między innymi w celu sprawdzenia, w miarę możliwości, trafności przewidywań ocen skutków swoich propozycji;
19. odnotowuje inicjatywę zbadania systemu oceny skutków podjętą przez Trybunał Obrachunkowy i oczekuje z zainteresowaniem wyników tych działań;

Zmniejszanie obciążeń administracyjnych

20. podkreśla znaczenie obniżenia kosztów funkcjonowania przedsiębiorstw w Unii Europejskiej dla umożliwienia im skutecznej działalności w trudnych warunkach gospodarczych, jednocześnie zauważa, że zmniejszanie obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorstw nie może prowadzić do obniżania standardów dotyczących bezpieczeństwa pracy;
21. z zadowoleniem przyjmuje efekty pracy dotychczasowej Komisji w postaci przygotowania wniosków, które po uchwaleniu umożliwiają zmniejszenie obciążeń administracyjnych nawet do 33% do 2012 r., co przekracza wcześniejsze zobowiązanie redukcji o 25%; zauważa, że oszczędności wygenerowane w ten sposób mogą wynieść ponad 40 miliardy euro¹;

¹ vide strona 6 Programu działań na rzecz zmniejszenia obciążeń administracyjnych w UE. Sektorowe plany zmniejszenia obciążeń i działania w 2009 (COM(2009)0544).

22. zwraca szczególną uwagę na postęp w pracach nad tymi propozycjami Komisji które mają największy potencjał oszczędnościowy (i.e. wyłączenie mikroprzedsiębiorstw spod unijnych wymogów dotyczących rachunkowości oraz zmiany dyrektywy w sprawie podatku VAT mającą ułatwić elektroniczne fakturowanie); apeluje do państw członkowskich o konstruktywną współpracę w Radzie oraz o sprawne wdrożenie uchwalonych aktów we własne porządki prawne;
23. zauważa, że referencyjny program pomiaru obciążeń administracyjnych okazał się być sposobem użytecznym ale kosztownym; zachęca Komisję do rozważenia alternatywnych metod mierzenia obciążeń administracyjnych, takich jak konsultacje z zainteresowanymi stronami, co pozwoli na szybkie usuwanie tych obciążeń w konkretnych przypadkach;
24. zauważa jednocześnie stosunkowo małą ilość (148 w 2008 r.) sugestii zgłoszonych online poprzez specjalną stronę internetową; uważa, że Komisja powinna upowszechnić możliwość wskazywania przez różne podmioty na nadmierne koszty administracyjne wynikające z prawa europejskiego bądź krajowego;
25. podziela opinię Komisji, że środki komunikacji elektronicznej stanowią doskonałe narzędzie zmniejszania obciążeń administracyjnych i zachęca ją do realizacji założeń komunikatu e-Komisja 2006-2010 oraz strategii i2010, mającej na celu unowocześnienie administracji w Europie;
26. zachęca Komisję do dalszej realizacji założeń sektorowych planów zmniejszania obciążeń administracyjnych; zobowiązuje się do sprawnego rozpatrywania właściwych propozycji legislacyjnych;
27. odnotowuje pozytywny wkład Grupy wysokiego szczebla niezależnych partnerów do spraw obciążeń administracyjnych w program redukcji tych obciążeń realizowany przez Komisję Europejską; apeluje o przedłużenie mandatu Grupy do 2013 r., tak żeby mogła ona dokonać oceny realizacji programu zmniejszenia obciążeń administracyjnych na poziomie Unii Europejskiej oraz państw członkowskich; jest przy tym zdania, że skład Grupy powinien rozstać rozszerzony o dodatkowych ekspertów z innych państw członkowskich;
28. zwraca uwagę, że obywatele nie są w stanie odróżnić obciążeń administracyjnych wynikających z prawa europejskiego od tych nakładanych przez prawo krajowe oraz że krajowe obciążenia administracyjne przyczyniają się do tworzenia negatywnego wizerunku Unii Europejskiej;
29. zwraca uwagę, że w celu zapewnienia powodzenia programu redukcji obciążeń, konieczna jest aktywna współpraca Komisji z państwami członkowskimi, aby uniknąć rozbieżności interpretacji i tzw. "pozlacania" prawodawstwa;
30. wzywa państwa członkowskie do konsekwentnego realizowania ustanowionych przez nie krajowych celów w zakresie zmniejszania obciążeń administracyjnych; zachęca Grupę wysokiego szczebla niezależnych partnerów ds. obciążeń administracyjnych do monitorowania realizacji krajowych celów przez państwa członkowskie; liczy ponadto na owocną współpracę z parlamentami krajowymi w tym zakresie;

Uwagi instytucjonalne i proceduralne

31. docenia dotychczasowy wysiłek włożony przez Komisję w identyfikację i przygotowywanie propozycji upraszczania i ujednociania prawa europejskiego; przypomina jednocześnie o konieczności zachowania dobrej współpracy międzyinstytucjonalnej w tej dziedzinie, szczególnie w przypadku wycofywania przez Komisję uznanych za zbędne propozycji legislacyjnych;
32. apeluje do Komisji o dalsze korzystanie z trybu kodyfikacji aktów prawnych oraz przedstawienie zapowiedzianego na 2009 r. sprawozdania opisującego osiągnięcia całego programu ujednociania prawa¹;
33. podkreśla, że zmiana obowiązującego prawa powinna zawsze odbywać się trybie przekształcenia; jednocześnie uznaje i szanuje przysługujące Komisji prawa w zakresie procedury legislacyjnej;
34. przypomina, że pozostałe inicjatywy na rzecz uproszczenia prawa podlegają normalnej procedurze legislacyjnej i obowiązującym dla niej terminom; zapewnia przy tym, że dokłada wszelkich starań aby propozycje Komisji były rozpatrywane w najszybszym możliwym terminie,
35. zwraca uwagę na wyraźny przepis Traktatu² wykluczający przyjmowanie przez Parlament i Radę aktów prawnych nie przewidzianych w zapisach traktatowych dotyczących danej dziedziny;
36. przestrzega przed rezygnacją z potrzebnego prawodawstwa na rzecz samoregulacji, współregulacji czy też innych środków o charakterze nielegislacyjnym; jest zdania, że w każdym przypadku należy uważnie przeanalizować konsekwencje takich wyborów, z poszanowaniem prawa traktatowego i właściwych ról poszczególnych instytucji;
37. jednocześnie przypomina, że instrumenty tzw. miękkiego prawa powinny być stosowane z największą ostrożnością, bez szkody dla pewności prawnej i czytelności obowiązującego prawa;
38. z zadowoleniem dostrzega usprawnioną wymianę informacji i dokumentów związanych ze środkami wykonawczymi (komitologia), a szczególnie funkcjonowanie nowej procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą; wyraża jednocześnie nadzieję, że przejście do nowego systemu wprowadzonego przez Traktat z Lizbony odbędzie się sprawnie i bez zbędnej zwłoki;
39. zauważa ponadto szereg innych zmian instytucjonalnych wprowadzonych Traktatem z Lizbony, które będą miały wpływ na tworzenie prawa w Unii Europejskiej; szczególnie podkreśla znaczenie europejskiej inicjatywy obywatelskiej i z zadowoleniem przyjmuje opracowanie przez Komisję Zielonej Księgi w tej sprawie.
40. apeluje do Komisji, w świetle dotychczasowych rezolucji Parlamentu w sprawie kontroli

¹ vide punkt 5 Trzeciego sprawozdania z realizacji strategii uproszczenia otoczenia regulacyjnego (COM(2009)0017)

² Artykuł 296(3) TFUE

stosowania prawa wspólnotowego, o pełne wykorzystanie praw przysługujących jej zgodnie z art. 258 i 260 Traktatu z Lizbony, w szczególności co do braku notyfikacji środków transpozycji dyrektyw przez państwa członkowskie;

41. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji (oraz ...).

UZASADNIENIE

Sprawozdanie na temat lepszego stanowienia prawa (ang. better law-making) w Unii Europejskiej obejmuje swoim zasięgiem bardzo wiele zagadnień. Oprócz zasad pomocniczości i proporcjonalności należy odnieść się do całości strategii poprawy otoczenia regulacyjnego (ang. better regulation) na szczeblu europejskim. Jest to program zapoczątkowany Porozumieniem międzyinstytucjonalnym z 2003 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa i był przedmiotem licznych rezolucji Parlamentu w poprzednich dwóch kadencjach. W skład strategii wchodzi w szczególności prognozowanie społecznych, ekonomicznych i środowiskowych skutków propozycji aktów prawnych, zmniejszanie obciążeń administracyjnych, oraz upraszczanie i ujednocnianie obowiązującego już prawa.

Niniejszy projekt sprawozdania odnosi się zarówno do 15ego jak i do 16ego Sprawozdania Komisji w sprawie lepszego stanowienia prawa obejmujących lata 2007 i 2008, Trzeciego strategicznego przeglądu procesu lepszego stanowienia prawa (z 28 stycznia 2009 r., wraz z załącznikami), Programu działań na rzecz zmniejszenia obciążeń administracyjnych z 22 października 2009 r., a także innych dokumentów przyjętych przez różne instytucje, w tym ostatnich rezolucji Parlamentu w sprawie lepszego stanowienia prawa i kontroli stosowania prawa wspólnotowego.

Niniejsze sprawozdanie jest ponadto właściwą okazją, aby odnieść się do kilku istotnych kwestii instytucjonalnych związanych z wejściem w życie Traktatu z Lizbony (co nastąpiło 1 grudnia 2009 r.), które będą miały wpływ na stanowienie prawa w przyszłości.

Najważniejsze kwestie poruszone w niniejszym projekcie to:

- **Zasady pomocniczości i proporcjonalności**

Zasady te stanowią podstawowe wymogi prawa pierwotnego a poprawne ich stosowanie przyczynić się powinno do właściwszej relacji prawa europejskiego wobec oczekiwań obywateli. Z drugiej strony zasady te umożliwiają państwom członkowskim wykonywanie własnych uprawnień legislacyjnych w duchu współpracy na różnych szczeblach rządów, i tym samym zwiększają pewność prawną.

Traktat z Lizbony istotnie wzmacnia rolę parlamentów krajowych w kontekście zasady pomocniczości. Już teraz Komisja wysyła parlamentom wszystkie projekty aktów prawnych lecz jak dotychczas tylko kilka parlamentów regularnie odsyła swoje opinie. W najbliższej przyszłości zachęcić należy parlamenty krajowe do współpracy oraz wykorzystywania nowych możliwości.

- **Ocena skutków**

Jest ona bardzo istotnym elementem procesu tworzenia prawa i Parlament wielokrotnie zwracał uwagę na to, aby służby Komisji przygotowywały ją z najwyższą rzetelnością. Komisja odpowiadając na postulaty Parlamentu powołała w 2006 r. Radę ds. Ocen Skutków, która jest organem usytuowanym wewnątrz Komisji i podlegającym bezpośrednio jej Przewodniczącemu. Organ ten kontroluje jakość ocen skutków zanim projekt danego aktu prawnego zostanie zaprezentowany jako oficjalna propozycja legislacyjna Komisji. Wobec wyników dotychczasowej działalności Rady konieczne jest zapewnienie jej pełnej niezależności oraz odpowiednich warunków pracy. Obecnie Rada

składa się z 5 członków (lub ich zastępców) pracujących przy wsparciu odpowiadającym 15 etatom, co wydaje się niewystarczające biorąc pod uwagę fakt, iż opiniuje oceny skutków napływające ze wszystkich dyrekcji generalnych Komisji i obejmujące wszystkie dziedziny prawa. Między innymi pod wpływem opinii Rady ds. Ocen Skutków Komisja przyjęła w styczniu 2009 r. nowe wytyczne na temat przygotowywania ocen skutków. Sprawozdawca uznał za zasadne odniesienie się do powyższych kwestii w niniejszym projekcie, choć Komisja Prawna przygotowuje równocześnie oddzielne sprawozdanie nt. przygotowywania ocen skutków.

- **Zmniejszanie obciążeń administracyjnych**

Mając na uwadze ambitny cel, jakim jest zmniejszenie do 2012 roku kosztów administracyjnych wynikających z prawa europejskiego o 25%, Sprawozdawca odniósł się zarówno do metodologii ich mierzenia jak i współpracy między instytucjami Unii a państwami członkowskimi w procesie ich redukcji. Szczególnie istotną wydaje się być informacja, że na podstawie referencyjnego pomiaru kosztów administracyjnych oceniono, iż 72 unijne akty prawne nakładały 486 obowiązków informowania, które to doprowadziły do przyjęcia w państwach członkowskich ponad 10 tysięcy aktów wdrażających. Ponadto, szacuje się, że 32 % wywodzących się z UE obciążeń administracyjnych jest wynikiem decyzji niektórych państw członkowskich o wykroczeniu poza wymogi prawodawstwa UE (nadmiernie rygorystyczne wdrażanie) oraz nieskuteczności ich procedur administracyjnych. Pokazuje to jak ważną rolę w procesie zmniejszania obciążeń administracyjnych odgrywają państwa członkowskie, oraz że transpozycja prawa Unii powinna być kontrolowana w sposób gruntowny i aktywny. Wobec sformułowania przez Komisję w październiku 2009 r. sektorowych planów zmniejszania obciążeń, pożądane wydaje się być zajęcie stanowiska wobec poszczególnych propozycji legislacyjnych. W niniejszym projekcie doceniona została ponadto rola Grupy wysokiego szczebla niezależnych partnerów do spraw obciążeń administracyjnych, której Przewodniczący Edmund Stoiber był gościem Komisji Prawnej w listopadzie 2009 r.

- **Uproszczenie i ujednolicenie prawa**

W tym kontekście rozważyć należy Trzecie sprawozdanie Komisji z realizacji strategii uproszczenia otoczenia regulacyjnego, zawierające informacje o konkretnych propozycjach oraz harmonogram prac Komisji. Parlament podkreślić powinien swoje poparcie dla strategii i ogólnych celów tego procesu, aczkolwiek doświadczenie Komisji Prawnej odnośnie uaktualniania prawa w trybie przekształcenia i kodyfikacji wskazuje na możliwość poprawy współpracy międzyinstytucjonalnej.

Sześć lat po podpisaniu porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa można już dokonać pewnych podsumowań oraz zastanowić się jak jeszcze poprawić tę współpracę. Sprawozdawca nie uważa aby konieczne było już w niniejszym projekcie formułowanie propozycji zmian we właściwych porozumieniach (również we Wspólnym Podejściu do ocen skutków). Zwraca natomiast uwagę na istotne wskazówki zawarte w Sprawozdaniu Końcowym Grupy Roboczej ds. Reformy Parlamentarnej oraz w rezolucji z dnia 9 lutego br. w sprawie Porozumienia ramowego dotyczącego stosunków pomiędzy Parlamentem i Komisją.

W związku z wejściem w życie Traktatu z Lizbony, Sprawozdawca zwraca ponadto

szczególną uwagę na europejską inicjatywę obywatelską, która umożliwi obywatelom aktywny udział w procesie tworzenia prawa europejskiego. Sprawozdawca apeluje do Komisji o jak najszybsze przedstawienie propozycji przepisów wykonawczych, które umożliwią praktyczne stosowanie inicjatywy. W art. 18 Traktatu jest również wprowadzony nowy podział na środki delegowane i wdrażające.